

Milá Markétol

Ve Frýdku-Místku, 22.2.2009

Jak se máš? Jak se Ti v tomto semestru daří? A co nového v Londýně? Už dlouho jsi nebyla doma ve Frýdku. Celá rodina by Tě ráda viděla. Víím, že máš zrovna zkouškové období (všichni Ti držíme palce!), ale doufám, že až Ti skončí, alespoň na chvíli přijedeš. Nebo přiletíš. (Pořád si ještě nemůžu zvyknout, že jsi tak daleko.) Dlouho jsem Ti nenapsala, a tak jsem se jako správná sestra rozhodla, že to napravím. Stalo se totiž něco, co mě celkem zaujalo. Chci se s Tebou o tento zážitek podělit.

Začalo to minulé úterý. Dostala jsem chuť na čokoládu a do ruky mi padla zrovna ta, kterou jsem od Tebe posledně dostala. Kromě toho, že nepocházela z Česka na ní nebylo téměř nic zvláštního. Ty jsi mi ale tvrdila, že obyčejná není. Něco jsi mi o ní, myslím, vyprávěla, ale promiň - jak Tě jinak poslouchám - zrovna mi to nepřišlo zajímavé, a tak jsem tomu nevěnovala pozornost. Nevěděla jsem, co si mi o ní povídala, a tak jsem si pozorněji prohlédla obal, jestli z něj náhodou něco nevyčtu. Překvapila mě na něm anglická slova, která v překladu znamenala něco jako: „Pomozte i vy“, a „Nakupujte férově“. Přišlo mi zvláštní, co dělá takovýto slogan na čokoládě. Kromě složení a země původu - Zambie, jsem se z obalu víc nedočetla. Moje zvědavost však byla větší než chuť, a tak jsem zbytek čokolády nechala ležet a šla se podívat na internet, co je to vlastně zač.

K mému překvapení jsem narazila na stránky s podobnou tematikou i v češtině, s překladem z angličtiny jsem se tedy nemusela namáhat. Na chvíli jsem se ponořila do čtení, a dozvěděla jsem se mnoho zajímavých věcí. Čokoláda, na které jsem si ještě před chvílí pochutnávala, opravdu nebyla jen tak ledajaká. Její výrobce za ni dostal „férově“ zapláceno, aby mohl uživit sebe i svou rodinu. Nebylo by na tom nic moc zvláštního, ale dočetla jsem se, že v celé Africe pracuje hodně lidí a dokonce i dětí v téměř nelidských podmínkách a jejich mzda je opravdu velmi nízká. Je výjimka, když za svou práci někdo dostane spravedlivě zapláceno. Zaujalo mě a docela i potěšilo, že existují organizace, které se o tyto lidi starají, odkupují od nich výrobky a prodávají je nejen v Evropě, sice za vyšší cenu, ale zajišťují dělníkům, že za svou práci dostanou odpovídající mzdu. Napadlo mě, jak se těmito lidem musí asi žít. Dřou od rána do večera a dostanou za to tak málo peněz, že stejně trpí hladu. Ani si neumím představit, jak to pro

ně musí být těžké. Když jsem o tom tak přemýšlela, došlo mi, že mnoho lidí tady u nás si dobrých pracovních podmínek vůbec neváží.

Zaujal mě také příběh, který jsem si na těchto stránkách přečetla. Vyprávěl o rodině z Keni, která žila v chudé chatrči, a kromě tatínka do práce chodilo šest ze sedmi dětí, přičemž nejmladšímu bylo 7 let. Pracovali od rána do večera, a přesto jejich mzda vystačila sotva na jídlo. Děti trpěly na podvýživu. Pracovali na kakaovníkové plantáži a jejich život dostal úplně nový smysl, když se zapojili do celosvětového „férového obchodování“. Nový zaměstnavatel zavedl mnohem lepší pracovní podmínky a díky nim se této obyčejné rodině zlepšil život. Do práce nyní chodil jen otec a nejstarší synové a za peníze, které vydělali, si nejen opravili dům, ale dokonce mohli ostatním dětem zaplatit školu, a to v těchto podmínkách opravdu není obvyklé. Tyto děti dostaly šanci na lepší budoucnost.

Nevím, jestli tento příběh zaujal i Tebe, mě každopádně ano. Potěšilo mě, že takto mohou dobré pracovní podmínky přispívat k lepšímu životu. Mrzí mě jen, že tuto příležitost dostane bohužel jen malá část lidí. Myslím si, že u nás v Evropě to není tak znatelné, ale například v Africe je velmi dobře vidět, že stačí zlepšit podmínky v práci a život hned může dostat nový rozměr.

Chtěla bych Ti poděkovat, že jsi mi koupila právě tuto čokoládu. Opravdu nebyla obyčejná, díky ní jsem se dozvěděla mnoho zajímavých věcí. Potěšilo mě, že na světě jsou lidé, kteří ostatním lidem pomáhají tím, že zajišťují spravedlivý obchod

a přispívají tak ke zlepšení jejich životních podmínek. Je správné, že dobré pracovní podmínky mohou takto vést a přispívat k lepšímu životu.

Vím, že to co Ti v tomto dopise píšu, pro Tebe jistě není žádná novinka (vždyť proč jinak bys mi tu čokoládu koupila), ale já jsem o tom musela někomu říci

a právě Ty jsi pro to ten nejlepší člověk.

Měj se hezky a určitě se někdy ozvi!

Dominika

vypracovala: Dominika Koflerová, 8. třída

14 let

Základní škola a mateřská škola
Frydek-Místek, Lískovec
K Sedlístím 320, 739 30 -2-
právní organizace
IČ: 68157801, tel.: 558652187